

[Rosling.]

20 år. Mens folkeafstemningen her i landet om nedsættelse af valgretsalderen til 18 år forkastede flertallets vedtagelse her i tinget, stemte flertallet i Grønland for 18 års valgretsalderen, men denne tilkendegivelse fra vælgernes side i Grønland havde som bekendt ingen indflydelse på det endelige resultat for hele riget.

Jeg vil selvfølgelig gerne støtte det grønlandske vælgerflertals ønske om nedsættelse af valgretsalderen til 18 år, men når det ikke kan realiseres, må man foreløbig nøjes med det nærmeste. Jeg kan som tidligere stemme for det foreliggende lovforslag også på grund af, at det er nødvendigt at have den samme valgretsalder som myndighedsalder. Ligeledes går jeg ind på indenrigsministerens tanke vedrørende spørgsmålet om, hvornår folkeafstemning kunne ske, forudsat at forslaget er vedtaget her i tinget. Det ville være det bedste for Grønlands vedkommende, at den falder sammen med det kommende folketingsvalg.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Alle ordførere er vendt tilbage til folkeafstemningsdagen i 1969, da befolkningen stemte om, hvorvidt man skulle gennemføre en valgretsalder på 18 år. De fleste af ordførerne har anerkendt, at denne folkeafstemning betød, at det ikke var muligt at få gennemført et forslag om 18 års valgretsalder, men enkelte af ordførerne har givet udtryk for, at der i deres partier er medlemmer af folketinget, der stadig ønsker 18 års valgretsalder, og hr. Poul Dam gav udtryk for, at han her i folketinget ville stille ændringsforslag om 18 års valgretsalder. Fru Hanne Reintoft gav udtryk for, at hun ville støtte forslaget, men sagde derefter, at hvis der ikke blev flertal for et sådant ændringsforslag her i folketinget, ville hun støtte regeringens forslag om 20 års valgretsalder.

Jeg synes, jeg på denne baggrund må gøre tingets medlemmer opmærksom på, at man i 1969 havde et flertal her i folketinget, der gik ind for 18 års valgretsalder. Vedtager et flertal her i folketinget på ny et forslag om 18 års valgretsalder, er det min opfattelse, at det på ny vil falde ved en folkeafstemning, og det vil i realiteten sige, at de, der her vil stemme for en 18 års valgretsalder, står tilbage med en valgretsalder på 21 år.

Jeg bemærkede, at hr. Tastesen havde den opfattelse, at folkeafstemningsdagen og folketingsvalgdagen ikke skulle falde sammen. Vi har fra regeringens side sagt, at vi mener, det vil være det fornuftigste og det rimeligste, også fordi vi ønsker, at så mange som muligt deltager i folkeafstemningen. Ved folkeafstemningen i 1969 var der i forhold til den folkeafstemning, der fandt sted sidste gang om valgretsalderen, forholdsvis mange, der mødte frem, og det var vel, fordi man ikke ville acceptere en 18 års valgretsalder. Vi finder det i regeringen bedst, at flest muligt deltager i denne folkeafstemning. Jeg vil da også gerne tilføje, at en selvstændig folkeafstemning koster 3,6 mill. kr., hvilket er et ret stort beløb. Men jeg forstod altså på hr. Tastesen, at socialdemokratiet havde den opfattelse, at man hellere så en folkeafstemning inden et folketingsvalg. Jeg ved ikke, om jeg deri skal lægge, at socialdemokratiet ikke ønsker et folketingsvalg inden for den allernærmeste fremtid. Vi skulle altså have en folkeafstemning først, og det er måske udtryk for, at socialdemokratiet først ønsker et folketingsvalg så sent som muligt i denne regeringsperiode.

Jeg vil gerne give hr. Langkilde og hr. Kofoed ret i, at det er praktisk at afholde folkeafstemning og folketingsvalg samtidig, her hvor det drejer sig om valgretsalderen, men jeg er også enig med hr. Samuelsen i, at hvis det drejede sig om store spørgsmål — jeg tænker her på jordlovene i 1963 — ville det ikke være rigtigt, at en sådan politisk afstemning fandt sted samtidig med et folketingsvalg, idet det jo var de samme ting, man faktisk ville tage stilling til, hvad enten man holdt folketingsvalg eller folkeafstemning.

Hr. Poul Dam mente, at der var panik i befolkningen i 1969, da man gik til folkeafstemning, og at der var en reaktion, der vendte sig mod ungdommen. Det kan vi hver have vor opfattelse af; det var i alt fald en klar tilkendegivelse fra befolkningens side, at man ikke ønskede en valgretsalder på 18 år.

Hr. Poul Dam sagde dernæst, at hvis man nu går ind for 20 års valgretsalder og det bliver vedtaget, så binder man folketinget og befolkningen. Det kan ikke være rigtigt. Vi kan ikke binde befolkningen længere, end befolkningen ønsker selv at være bundet, for